

Proglašenje *Godine posvećenog života* i popratne papine okružnice u toj prigodi potakli su mnoge crkvene ustanove, redovničke zajednice i pojedince na dublju i sveobuhvatniju analizu i kritičko propitivanje vlastitoga identiteta, karizme, poslanja, prošlosti, sadašnjosti, budućnosti. Time se u spomenutoj godini željelo ostvariti trostruki cilj na koji upućuje papa Franjo: “sa zahvalnošću se spomenuti nedavne prošlosti”, “s nadom prigriliti budućnost”, te “sa strašću živjeti sadašnjost” ili, nešto praktičnije, uvidjeti i shvatiti trenutno stanje te na temelju “bogate i slavne prošlosti” trasirati put u budućnost.

Unutar tih koordinata kreće se i ovaj tematski broj pod naslovom: *Redovništvo – nekoć i danas*. Već je njemački teolog Johann Baptist Metz zapazio da je kriza redovništva primarno kriza funkcije, a tek sekundarno kriza podmlatka. Naime, mnogi su redovnici i redovnice razočarani svojim izborom. Smatraju se čak prevarenima u svom pozivu, jer njihov stil života ne nosi nikakvu novost. Dio redovnika okreću se drugim duhovnostima, nezadovoljni nejasnoćom i načinom življenja onoga što se naziva vlastita redovnička karizma. Drugi su opet svoje redovništvo uniformirali s crkvenim strukturama, utopili se u dijecezansku pastirsku službu.

U vremenu smanjenog redovničkog zanosa, kakvo je ovo naše, nužno je zastati i iznova potražiti zaboravljeni izvor i nadahnuće redovničke egzistencije. Nadam se da će ovaj tematski broj biti od koristi svima koji problem i poslanje redovništva žele vidjeti u širem kontekstu življenja radikalne kršćanske egzistencije u promijenjenim društvenim prilikama i okolnostima. Neka ponuđeni tekstovi i razmišljanja naših autora, iz različitih perspektiva, budu ponajprije samim redovnicima i redovnicama, a onda i vjernicima uopće, nadahnuće novoga puta, novoga približavanja Isusovu evanđelju.